

POTĘPIAJĄCY (3) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (*tak w potępiać*); a jasne.

sg m I potępiającym (1). $\diamond$ f N potępiającą (1). $\diamond$ pl D potępiającym (1).

Sł stp s.v. potępiać, Cn, Linde brak.

Ganiący, twierdzący, że ktoś jest zły [kogo, co] (3) : niewiem z iákim sumnieniem [ksiądz kanonik]/ będąc tak krwie niewinnych owieczek Chrystusowych prągnącym/ [...] y o nich wżytko złe mowiącym y onych potępiającym/ [...] mogłby ábo śmiał by to łobie przyczytać: iż iest łynem Bożym CzechEp 21.

a. Uznający za odstępstwo (odstępę) od wiary, wykluczający z jedności (2) : iż mu [Ariuszowi] vwierzyli/ á potępiającym go Biskupom y wżytkiem Kościołowi Bożemu mieyćcá nie dáli. SkarJedn 53.

Przen: Wypowiedzią na inny temat dawać podstawę do interpretacji potępiającej coś (1) : Wtey pieśni pokázuie się naprzod práwa á łzczera wiárá kátholicka/ wżytki kácerstwá głównieyše potępiająca: á to w tym iednym słowku y tytule Pánny przenaświétłzey/ Bogárodzicá. SkarŻyw 358.

Synonim: ganiący.

Cf **POTĘPIAĆ**

KW, ZCh